

Amparo Poch y Gascón, συγγραφέας, γιατρός, οικολόγος, προπαγανδίστρια της σεξουαλικής απελευθέρωσης και αναρχική αγωνίστρια

Η Amparo Poch y Gascón γεννήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 1902 στη Σαραγόσα της Ισπανίας.

Ήταν συγγραφέας, γιατρός, οικολόγος, προπαγανδίστρια της σεξουαλικής απελευθέρωσης και αναρχική αγωνίστρια. Συμμετείχε το 1934 στην ίδρυση του περιοδικού «Mujeres Libres», αλλά και στην ίδρυση της ομώνυμης αναρχικής ομάδας τον Απρίλη του 1936 στην Βαρκελώνη μαζί με τις Mercedes Comarrosada και Lucia Sanchez Saornil.

Μετά τις σπουδές της στην ιατρική και την κοινωνιολογία ειδικεύτηκε στην γυναικολογία, την παιδιατρική αλλά και στην σεξουαλική εκπαίδευση, την πρόληψη εγκυμοσύνης και την ελευθεριακή ανατροφή των παιδιών, κάτι που ήταν εντελώς επαναστατικό για τα δεδομένα της Ισπανίας του 1930. Ενθάρρυνε την σεξουαλική χειραφέτηση των γυναικών μέσω του ελευθεριακού έρωτα και της αμφιφυλοφιλίας.

Το 1932 δημοσίευσε το σύγγραμμα «Η γυνακεία σεξουαλική ζωή».

Εκτός από τα μαθήματα που παρέδιδε σε Αθήναια (ελευθεριακές λέσχες/κοινωνικά κέντρα) και πανεπιστημιά, αρθρογραφούσε σε αρκετά αναρχικά έντυπα της εποχής όπως το "Revista Blanca", "Tiempos Nuevos", "Tierra y Libertad", "Generación Consciente", "Estudios" και φυσικά στο "Mujeres Libres".

Κατά την Κοινωνική Επανάσταση του 1936 στην Ισπανία, διορίστηκε από την Federica Montseny υπεύθυνη της κοινωνικής βοήθειας στη Βαλένθια του υπουργείου υγείας και κοινωνικής βοήθειας, απασχολούνταν στην φροντίδα των παιδιών προσφύγων της Μαδρίτης και έμενε στα αγροκτήματα.

Τον Δεκέμβρη του 1937 στη Βαρκελώνη ορίστηκε υπεύθυνη του κοινωνικού κέντρου "Casal de la Dona Treballadora", χώρος εκπαίδευσης όπου πρώην σεξεργάτριες απασχολούνταν σε ένα πολιτιστικό, εργασιακό και κοινωνικό πρόγραμμα. Χρησιμοποίησε την κυβερνητική της θέση για να προωθήσει την ίδρυση αυτών των «Κέντρων απελευθέρωσης» σεξεργατριών, όπου οι γυναίκες μπορούσαν να βρουν ιατρική φροντίδα, ψυχολογική υποστήριξη και επαγγελματική εκπαίδευση που θα τις βοηθήσει να είναι οικονομικά ανεξάρτητες μέσα από άλλα επαγγέλματα.

Υπήρξε πασιφίστρια και συνιδρύτρια της αντιπολεμικής οργάνωσης «Liga Española de Refractarios a la Guerra» μαζί με τον José Brocca. Στην περίοδο 1936-1939 ήταν ενεργή στο «Orden del Olivo» (το τάγμα ελιάς), ομάδα της Διεθνούς Αντιπολεμικής Αντίστασης που δραστηριοποιούνταν στην βοήθεια σε θύματα πολέμου.

Το 1939, κατά τη διάρκεια της εξορίας της στη Γαλλία, προσπάθησε να σώσει χιλιάδες έγκλειστους/ες πρόσφυγες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Οργάνωσε το νοσοκομείο της Βαρσοβίας στην Τουλούζη (όπου βρίσκονταν πολλοί/ες αναρχικοί/ές μαχητές/ριες).

Πέθανε στην Τουλούζη στις 15 Απρίλη του 1968.

Στις 14 Φλεβάρη του 2008 ένα κέντρο υγείας στην Σαραγόσα πήρε το όνομά της.

Πηγές: Marcolino Jeremias, [Revolvy](#)

Μετάφραση: Αναρχική Συλλογικότητα mAnifesto